

**LA  
LOCOMOTORA  
NEGRA**



**ORIGINALS**

**PLAY THEIR OWN COMPOSITIONS**

# LA LOCOMOTORA NEGRA



Ricard Gili, Ferran Cailà, Miquel Donat, Isidre Delgado trumpets

Marc Trepat, Oscar Font, Víctor González trombones

Lluís Trepat alto sax & clarinet, Albert Gasull alto sax, Tomàs González, Toni Gili tenor sax

Àngel Molas baritone sax & clarinet, Albert Romani guitar, Tòfol Trepat piano

Jordi Casanovas bass, Carles Gili drums

On tracks 2 and 4 Xavier Trepat replaces Oscar Font

Recorded in Estudi Laietana, Barcelona, May 22 (#2 & 4) 2004, March 12 (#1, 6, 7 & 17)

April 9 (#5, 8 & 16), May 21 (#3, 9, 13 & 14), June 17 (#10, 11, 12 & 15) 2005.

Engineers: Ferran Conangla and Jordi Vidal

Mixed & Mastered in Laboratori de so – Metronom by Ferran Conangla

# ORIGINALS

- 1 Blue Wail 4:15**  
Solos : Tòfol Trepal (p), Marc Trepal (tb)  
Albert Gasull (as), Miquel Donat (tp),  
Tomàs González (ts), Albert Romani (g)
- 2 Three Bones Shuffle 4:45**  
Solos : Ferran Callà (tp), Tomàs González (ts)  
Xavier Trepal (tb)
- 3 Melody in the Past 4:45**  
Solo : Lluís Trepal (as)
- 4 Hi, Strays! 3:55**  
Solos : Xavier Trepal (tb), Ricard Gilli (tp)
- 5 Pauliorama 4:13**  
Solo : Toni Gilli (ts)
- 6 Rare Thing 4:15**  
Solos : Àngel Molas (bars), Ricard Gilli (tp)  
Tòfol Trepal (p)
- 7 For Boppers Too 3:44**  
Solos : Miquel Donat (tp), Albert Gasull (as)
- 8 Tom's Wail 4:45**  
Solo : Marc Trepal (tb)
- 9 Toffy-Toffy 4:56**  
Solo : Tòfol Trepal (p)
- 10 Parisian Rhapsody 5:06**  
Solo : Albert Romani (g)
- 11 It's Joy 2:55**  
Trío vocal The Calvets : Víctor González,  
Ferran Callà, Tomas González  
Solos : Àngel Molas (bars), Marc Trepal (tb)
- 12 Harry Tone 4:38**  
Solo : Àngel Molas (bars)
- 13 A Touch of Shuffle 4:43**  
Solos : Tomás González (ts), Tòfol Trepal (p),  
Ricard Gilli (tp), A. Romani (g)
- 14 Mr Vic 3:12**  
Solo : Víctor González (tb)
- 15 Faithful Squeak 3:16**  
Solo : Tomás González (ts)
- 16 Crazy Drums 5:14**  
Solo : Carles Gilli (d)
- 17 Hi, Duke! 4:59**  
Solos : Tòfol Trepal (p), Jordi Casanovas (b)  
Marc Trepal (tb), Toni Gilli (ts), Àngel Molas (bars)  
Tòfol Trepal (p)



# ORIGINALS

**S**empre hem cregut, i no estem dient res de nou, que el jazz és, sobretot, una forma d'interpretació musical. És un fet evident que, a diferència del que succeeix amb la *música clàssica*, l'evolució del jazz no l'han dictada els compositors, sinó els grans intèrprets i solistes d'aquest gènere. La composició ha quedat normalment en un segon terme.

Ara bé, dit això, cal reconèixer que la composició ha jugat un paper d'una certa importància en la definició dels estils i de les formes successives que el jazz ha anat prenent en el transcurs dels seus cent anys llargs d'existència. Els diversos estils de jazz que s'han anat succeint porten tots associats els noms de compositors, molts d'ells també grans intèrprets, els quals amb les seves creacions han contribuït a donar cos i forma a l'esperit musical de cada moment. Moltes de les seves composicions i arranjaments no han constituït només les estructures sobre les quals els solistes s'han recolzat per desenvolupar el seu discurs, sinó que han esdevingut peces bàsiques, plenes de caràcter i significat, veritables paradigmes, en la definició del ric i divers panorama que presenta la història del jazz.

La música de *Ragtime* va associada als noms de Scott Joplin i Eubie Blake com a compositors més populars d'aquest gènere; la música de *New Orleans* deu al geni creador de Jelly Roll Morton moltes composicions i arranjaments que reflecteixen fidelment l'esperit de l'estil original del jazz; el *Blues* trobà en W.C. Handy un prolífic compositor i recopilador de melodies que porten tota la malenconia i la càrrega expressiva d'aquests cants tan

genuïns; el piano-jazz deu als tres grans pianistes de Harlem, James P. Johnson, Willie The Lion Smith i Fats Waller, peces d'una deliciosa línia melòdica i vivacitat rítmica; l'època de les grans orquestres esdevingué un ric mosaic de sonoritats, estructures rítmiques, melòdiques i harmòniques, gràcies a la creativitat de noms tan importants com els de Don Redman, Fletcher Henderson, Benny Carter, Sy Oliver i, per sobre de tots ells, el més creatiu i original: Duke Ellington; les exploracions i canvis que en el terreny de l'harmonia tingueren lloc al llarg dels anys quaranta del darrer segle, tenen en Billy Strayhorn, Thelonious Monk i Tadd Dameron tres interessants exponents; més endavant, músics com Neal Hefti, Quincy Jones, Oliver Nelson i molts d'altres fins arribar a Wynton Marsalis, han donat continuïtat a aquesta nissaga de compositors que han actuat, no tan sols com els notaris musicals de la seva època, sinó també com els impulsors i inspiradors de noves formes musicals.

L'orquestra de La Locomotora Negra, sense cap mena de pretensió, però sentint-se ella mateixa com una part viva de la història del jazz català, ha volgut presentar ara aquest CD integrat per composicions inèdites i totalment originals, és a dir, escrites pels seus propis músics.

És cert que, des del seu debut (1971), en el repertori de l'orquestra, al costat dels grans temes clàssics i tradicionals del jazz, sempre s'hi han inclòs alguns temes de collita pròpia.

Però en els darrers temps La Locomotora Negra, fent un salt quantitatiu en aquesta direcció, ha proposat un repertori integrat de forma creixent per composicions sor-

gides de la inspiració dels seus músics. Ara, quan aquest grapat de composicions originals ha estat prou nombrós, la idea d'enregistrar-les i agrupar-les en un CD ha sorgit de manera lògica i natural.

Són temes actuals i inèdits que, malgrat que sovint prenen com a referent les obres dels grans mestres, aporten un toc personal i diferent al jazz que habitualment interpreta aquesta popular *Big Band*.

Alguns d'aquests temes, escrits expressament per al lluitament de determinats solistes, ens permetran descobrir qualitats i racons amagats de la sensibilitat d'aquests intèrprets. D'altres, evocant la personalitat d'alguns dels grans noms de la història del jazz, ens revelaran el grau d'admiració i assimilació que han assolit els músics de La Locomotora Negra en relació a aquests personatges mítics. Altres composicions, finalment, aporten uns tocs d'originalitat de bona llei, és a dir, una originalitat espontània i no pas forçada.

En resum, aquests temes tenen, si més no, la virtut d'apropar-nos a la personalitat musical i als gustos dels components de l'orquestra; ens donen la mida de les seves qualitats i de les seves limitacions, i ens permeten entrar i aprofundir en el món tan particular d'aquesta formació quan s'acompleixen els trenta-cinc anys de la seva existència.

—La Locomotora Negra







# ORIGINALS

**S**iempre creímos, y no es ninguna novedad, que el jazz es, sobre todo, una forma de interpretación musical. Es un hecho evidente que, a diferencia de lo que sucede con la *música clásica*, la evolución del jazz no la dictaron los compositores, sino los grandes intérpretes y solistas de este género. La composición ha quedado relegada a un segundo plano.

Dicho esto, debemos reconocer que la composición ha jugado un papel importante en la definición de los estilos y formas que el jazz ha ido adquiriendo sucesivamente en el transcurso de sus ya cien años de existencia. Los diversos estilos de jazz que se han sucedido, llevan asociados a ellos los nombres de los compositores y, a menudo, grandes intérpretes, que con sus creaciones han contribuido a dar cuerpo y forma al espíritu musical de cada momento. Muchas de sus composiciones y arreglos no solo han constituido las estructuras sobre las que los solistas se han apoyado para desarrollar su discurso, sino que además se han convertido en piezas básicas, llenas de carácter y significado, verdaderos paradigmas en la definición del rico y diverso panorama que presenta la historia del jazz.

La música de *Ragtime* está asociada a los nombres de Scott Joplin y Eubie Blake como compositores más populares de este género; la música de New Orleans debe al genio creador de Jelly Roll Morton muchas composiciones y arreglos que reflejan fielmente el espíritu del estilo original del jazz; el *Blues* encontró en W.C. Handy a un prolífico compositor y recopilador de melodías que llevan consigo toda la melancolía y la carga expresiva de un



canto tan genuino; el piano-jazz debe a los tres grandes pianistas de Harlem, James P. Johnson, Willie 'The Lion' Smith y Fats Waller, piezas de deliciosa línea melódica y vivacidad rítmica; la época de las grandes orquestas se convirtió en un rico mosaico de sonoridades, estructuras rítmicas, melódicas y armónicas, gracias a la creatividad de nombres tan importantes como Don Redman, Fletcher Henderson, Benny Carter, Sy Oliver y, por encima de todos ellos, el más creativo y original : Duke Ellington; las exploraciones y cambios que tuvieron lugar en el terreno de la armonía a lo largo de los años cuarenta del pasado siglo, tienen en Billy Strayhorn, Thelonious Monk y Tadd Dameron tres interesantes exponentes; más adelante, músicos como Neal Hefti, Quincy Jones, Oliver Nelson y muchos otros hasta llegar a Wynton Marsalis, han dado continuidad a esa estirpe de compositores que han actuado, no tan solo como los notarios musicales de su época, sino también como los impulsores e inspiradores de nuevas formas musicales.

La orquesta de La Locomotora Negra, sin ningún tipo de pretensión, pero sintiéndose ella misma como una parte viva de la historia del jazz catalán, ha querido presentar ahora este CD integrado por composiciones inéditas y totalmente originales, es decir, escritas por sus propios músicos.

Es cierto que desde su debut en 1971, el repertorio de la orquesta, junto a grandes temas clásicos y tradicionales del jazz, siempre ha incluido temas de cosecha propia. Pero en estos últimos tiempos, La Locomotora Negra, dando un salto cuantitativo en esta dirección, ha pro-

puesto un repertorio integrado de forma cada vez mayor por composiciones surgidas de la inspiración de sus músicos. Ahora, cuando este puñado de composiciones originales es ya lo bastante numeroso, la idea de grabarlas y agruparlas en un CD surgió de manera lógica y natural.

Son temas actuales e inéditos que, a pesar de que a menudo toman como referencia las obras de los grandes maestros, aportan un toque personal y distinto al jazz que habitualmente interpreta esta popular *Big Band*.

Algunos de estos temas, escritos especialmente para el lucimiento de determinados solistas, nos permitirán descubrir cualidades y rincones ocultos de la sensibilidad de esos intérpretes. Otros, evocando la personalidad de algunos de los grandes nombres de la historia del jazz, nos revelarán el grado de admiración y asimilación que han alcanzado los músicos de La Locomotora Negra en relación a estos personajes míticos. Otras composiciones, finalmente, aportan unos toques de originalidad de buena ley, es decir, una originalidad espontánea y no forzada.

En resumen, estos temas tienen, como mínimo, la virtud de acercarnos a la personalidad musical y a los gustos de los componentes de la orquesta; nos dan la medida de sus cualidades y de sus limitaciones, y nos permiten entrar y profundizar en el mundo tan particular de esa formación cuando se cumplen treinta y cinco años de su existencia.

—La Locomotora Negra



# ORIGINALS

**W**e always thought and it comes as no surprise, that jazz is, above all, a way to perform music. It is a fact that, unlike in *classical music*, composers did not dictate evolution in jazz, great musicians and soloists did. Composition has been left a bit behind.

That said we must recognize composition has played an important role in defining the styles and shapes jazz has taken during its one hundred years of evolution. The many styles jazz has gone through bear the names of the composers –often brilliant musicians too– whose creations contributed to shape the body and soul of this particular kind of music during each period. Many of their compositions and arrangements, not only have built the structures on which soloists have based their own musical propositions, but have also become essential pieces of them, full of character and meaning, true paradigms of the rich and diverse scenery of jazz and its history.

*Ragtime* music is associated to the names of Scott Joplin and Eubie Blake, the most popular composers of this style; New Orleans music owes to the creative genius of Jelly Roll Morton many compositions and arrangements that faithfully reflect the spirit of jazz's original style; the *Blues* found in W.C. Handy a prolific composer and collector of melodies that carry within them all the melancholy and expressiveness of such a genuine way of singing; piano-jazz owes the three great pianists of Harlem, James P. Johnson, Willie 'The Lion' Smith and Fats Waller, compositions of delicious melody and rhythmic liveliness; the

time of great orchestras became a great mosaic of sonories and rhythmic structures, both melodic and harmonic, thanks to the creativity of people like Don Redman, Fletcher Henderson, Benny Carter, Sy Oliver and, above them all, the always creative and original Duke Ellington; three names come to mind – Billy Strayhorn, Thelonious Monk and Tadd Dameron- when we think about all the exploration and changes that took place in the field of harmonics during the Forties; later on musicians such as Neal Hefti, Quincy Jones, Oliver Nelson and many others including Wynton Marsalis, have followed in the steps of this particular breed of composers who have been not only the musical record keepers of their time, but also the ones to promote and inspire new musical forms.

The orchestra La Locomotora Negra, without any pretenses but feeling part of Catalan jazz living history, wants to introduce this CD of original, previously unreleased compositions written by our musicians.

It's true that since we started back in 1971, besides classic and traditional jazz themes, the orchestra's repertoire has always included tracks composed by ourselves. But during the last few years La Locomotora Negra has changed, including more and more of such tracks in our compilations. Now we feel we have enough of these compositions, the idea of recording them in a single CD came naturally.

These are previously unreleased, modern tracks which,

although often draw from the works of the best, bring a personal, different flavor to the jazz this popular *Big Band* usually performs.

Some of these tracks are composed only so that we can listen to a particular soloist and discover a new quality or musical sensitivity in such or such artist. Some others, while reminding us of some of the great musicians in jazz history, reveal the degree of admiration the artists playing in La Locomotora Negra profess to them. Lastly, some other compositions, bring us true innovative works, not canned spontaneity.

The tracks in this CD have, at the very least, the ability to bring us closer to the musical character and taste of the components of the orchestra; they showcase their qualities and limitations, and allow us to better understand this formation now it turns 35.

—La Locomotora Negra



# ORIGINALS

- |                            |                           |                            |
|----------------------------|---------------------------|----------------------------|
| 1 Blue Wail 4:15           | 7 For Boppers Too 3:44    | 13 A Touch of Shuffle 4:43 |
| 2 Three Bones Shuffle 4:45 | 8 Tom's Wail 4:45         | 14 Mr Vic 3:12             |
| 3 Melody in the Past 4:45  | 9 Toffy-Toffy 4:56        | 15 Faithful Squeak 3:16    |
| 4 Hi, Strays! 3:55         | 10 Parisian Rhapsody 5:06 | 16 Crazy Drums 5:14        |
| 5 Pauliorama 4:13          | 11 It's Joy 2:55          | 17 Hi, Duke! 4:59          |
| 6 Rare Thing 4:15          | 12 Harry Tone 4:38        |                            |

All tracks composed by Ricard Gili except #6 & 13 by Tomàs González, #7 by Víctor González, #10 by R.Gill-A.Romani

## LA LOCOMOTORA NEGRA

Ricard Gili, Ferran Callà, Miquel Donat, Isidre Delgado trumpets, Marc Trepat, Oscar Font, Víctor González trombones  
Lluís Trepat alto sax & clarinet, Albert Gasull alto sax, Tomàs González, Toni Gili tenor sax  
Àngel Molas baritone sax & clarinet, Albert Romani guitar, Tòfol Trepat piano, Jordi Casanovas bass, Carles Gili drums  
On tracks 2 and 4 Xavier Trepat replaces Oscar Font

Recorded in Estudi Llaetana, Barcelona, May 22 (#2 & 4) 2004, March 12 (#1, 6, 7 & 17), April 9 (#5, 8 & 16),  
May 21 (#3, 9, 13 & 14), June 17 (#10, 11, 12 & 15) 2005.

Engineers: Ferran Conangla and Jordi Vidal

Mixed & Mastered in Laboratori de so - Metronom by Ferran Conangla



Produced by Swing 1971, S.L.  
[www.lalocomotoranegra.com](http://www.lalocomotoranegra.com)  
Executive producer: Jordi Pujol